

Sánta Gábor

Befejezhetetlen Ima

„Uram egy óriási írógép félreütött billentyűi
Alá nyomtak bennünket ahonnan
Az ütéstől kábán és félőrülten pislogunk
Nehéz pilláink jéghideg vasfüggönye
Mögül és szeretnénk hinni hogy álom-életünk
Nem egy tébolyult koponyába zárt
Szemenszedett hazugság diaképei melyeket
A lélek mint két óriási
Mészmarta egybefolyt remegő szem lát e
Félelmetes csontburkon belül ahogy
Ősöreg-ráncosan és kocsonyásan mered a hátsó
Falra kenődve eszelősen a buja szemgödör
Által vetített szadomazochista filmekre és
Körmeinket véres-kerekre rágjuk
Összefüggéstelenül mormogva: a két bámulatosan
Szörnyűséges kép nem egy és ugyanaz hiszen
Nem lehet egy és ugyanaz mert ha
Csak az egyik hátborzongató csontkeretet
Vallatjuk gyakran oly rózsaszínű a csőszerűen
Behatárolt valóságillúzió és aztán
A másik szakadozó képet bámuljuk önmagunkat
Csapva be amikor engedjük elhitetni
Magunkkal hogy egyszer még közelebb kerülünk

A pillanathoz mikor majd megnyugtatóan
Kitárul az egész vérlázítóan hazug valóság de
Aztán a két kép förtelmes-abszurd
Mozaikká áll össze a nemiségünk utolsó perverz
Vízióitól csöpögő tudat-fényképezte
Látványtól mely mindig újra és újra felébreszti
Vágyunkat hogy elemészthetetlen csontbörtönünk
Nem tágul hanem idővel maroknyivá
Zsugorodik és akkor majd a tudat utolsó
Megkínzott gyémántférgé az értelem bomlott
Szikrátiól hajtva kimászhat valamely folytonvérző
Szemgödör repelező filmvásznán keresztül egy
Csodálatos almáskertbe ahol reménykedve
Várhatja a világ megoldhatatlan újratereztését ahol
Ügyelnek majd a szándékosan félreütött billentyűkre
Kötözött minden házfalra ugyanazt a sosemlátott
Virágot rajzoló szerencsétlenekre ahol
Magunk fűzhetjük be azt a filmet amelyet
Éppen látni szeretnénk leeresztett szemhéjunkt
Szünetjelektől szaggatott éjsötét belső képernyőjén ahol
Nem azt kell tennünk amit a féreg-törpék
Diktálnak rabszolgaságba süllyesztett agyvelőnk
Gondolkodás minden nyüegtől megszabadított
Agysejtjeinek de ahol majd minden törpének és óriásnak
Meglesz az őt megillető biztos helye..."